

Spis treści

Beata Nowacka, Zygmunt Ziątek

HISTORIE PRZYGDONE

(fragment książki „Ryszard Kapuściński. Biografia pisarza”) ... 9

Izabela Bobrowska

KONIN JAK COLORADO 19

WIELKI SKOK W KONINIE

Fotografie Ryszarda Kapuścińskiego

wybrała Karolina Wojciechowska,

podpisy opracowała Izabela Bobrowska 21

Paweł Stanny

FLISAK, WIEK XXI 43

AUDIOBOOK

PISAŁEM O POLSCE, KTÓRA MNIE NAJBARDZIEJ

FASCYNOWAŁA

Wypowiedź Ryszarda Kapuścińskiego z jego oficjalnego portalu

www.wyborcza.pl/kapuscinski 3:49

Marcin Dorociński czyta
„BUSZ PO POLSKU”

Ćwiczenia pamięci	26:10
Wymarsz piątej kolumny	13:09
Daleko	12:44
Ocalony na tratwie	12:06
Piątek pod Grunwaldem	6:55
Reklama pasty do zębów	15:42
Sily na zamiary	9:00
Wydma	13:31
Partery	8:04
Bez adresu	11:26
Wielki rzut	10:14
Słoneczny brzeg jeziora	8:47
Lamus	9:16
Spokojna głowa gapy	8:15
Danka	20:36
Nikt nie odejdzie	6:00
Urowadzenie Elżbiety.....	12:05
Dom	9:35
Szttywny	16:23
Drzewa przeciw nam	20:40
Busz po polsku	13:14

Barbara Chlabicz

W POLSCE, CZYLI W BUSZU	4:26
-------------------------------	------

Malgorzata Szejnert

POSTSCRIPTUM. „BUSZ...” PO PÓŁ WIEKU	6:08
--	------

Łączny czas nagrania 4 godziny 38 minut

Czytelnicy Kapuścińskiego odnajdą w „Buszu po polsku” wszystkie kluczowe elementy jego późniejszych wielkich tekstów: wyważony humanizm, wrażliwość na cierpienie innego, absolutny brak cynizmu, dynamiczną i inteligentną narrację kogoś, kto wie, że najlepiej jest oddać pejzaż, opisując serce człowieka, który ten pejzaż zamieszkuje. Kapuściński chciałby, aby jego kraj był inny: mądrzejszy, bardziej kompetentny, mniej uległy. Nie potrafi jednak ukryć wzruszenia, kiedy staje po stronie pariasów swojej ojczyzny.

ANDRÉS BARBA, „EL MUNDO”,

6 LUTEGO 2009, PRZEL. AGNIESZKA FLISEK

Polska przedstawiona w reportażach Kapuścińskiego to kraj doświadczony wojną i „ustabilizowany” komunizmem. Wielki reporter stawiał wtedy pierwsze reporterskie kroki. Jednak w tych reportażach można rozpoznać cechy, które widać w jego późniejszych dojrzałych tekstach. To dążenie do zrozumienia i jasnego opisania złożonej rzeczywistości Afryki, rozpadającego się Związku Radzieckiego, irańskiej rewolucji Chomeiniego, Hondurasu czy Salwadoru.

MARZIA ROSANI, „ITINERARI E LUOGHI”,

1 LIPCA 2009, PRZEL. MAGDALENA SZYMKÓW

Jest w tych reportażach coś, co sprawia, że ponura rzeczywistość wczesnego komunizmu wydaje się nieomal pociągająca: aura oryginalności i waga tematu, które wynikają z intymnej szczerości. Podtytuł pierwszego polskiego wydania książki brzmi „Historie przygodne” i odpowiada obranemu wówczas przez Kapuścińskiego sposobowi pracy, który później jako globtroter doprowadził do perfekcji. Podążając własną drogą, z dala od utartych reporterskich szlaków, przekształca każdy swój służbowy wyjazd w coś w rodzaju krótkiego, beztrudnego urlopu.

MARTA KLJOWSKA, „FRANKFURTER ALLGEMEINE ZEITUNG”,

6 WRZEŚNIA 2010, PRZEL. KAROLINA NIEDENTHAL